

Οικουμενικός Πατριάρχης: Ο Χριστιανικός κόσμος έχει ευαγγελικό χρέος να απαιτήσει την παύση των πολέμων

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)



Στα όσα ταλανίζουν την ανθρωπότητα όπως συγκρούσεις στο όνομα εθνικισμών, πολιτισμικών και θρησκευτικών διαφορών και ταυτοτήτων, γεωπολιτικών συμφερόντων και οικονομικών σκοπιμοτήτων, αναφέρθηκε, μεταξύ άλλων, ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) κατά το επίσημο Δείπνο το οποίο παρέθεσε προς τιμήν του η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας στο Centre Peace στη Μελβούρνη, την Δευτέρα 14 Οκτωβρίου 2024.

Ο Παναγιώτατος αρχικά μίλησε για το αυστραλιανό κράτος το οποίο όπως είπε: “φροντίζει διά τήν ασφάλειαν καί τήν υγείαν τῶν πολιτῶν του, αἱ συνθῆκαι ζωῆς εὐρίσκονται εἰς ὑψηλόν ἐπίπεδον καί ἡ αὐστραλιανή κοινωνία ἀποτελεῖ παράδειγμα

μιᾶς κοινωνίας ἐλευθερίας καί θετικῶν προοπτικῶν διά τό μέλλον καί πρότυπον πρός μίμησιν”.



Υπάρχει διαίρεση και εντός της Ορθοδόξου Εκκλησίας

Ωστόσο, τα πράγματα δεν είναι έτσι και στον υπόλοιπο κόσμο καθώς οι ανθρωπότητα αντιμετωπίζει τεράστια ζητήματα όπως πολεμικές συγκρούσεις και σωρεία διακρίσεων. Όπως σημείωσε ο Οικουμενικός Πατριάρχης: *“Δυστυχῶς, εἰς αὐτήν τήν φρενίτιδα καί τόν παραλογισμόν τῆς ἀνθρωπότητος ἡ ἀνθρωπίνη ζωή καί ἀξιοπρέπεια κατέχουν μηδαμινήν ἀξίαν• τό ἀνθρώπινον πρόσωπον ὑφίσταται τόν ἀπόλυτον εὐτελισμόν καί οἱ περισσότερον ἀδύναμοι, κυρίως αἱ γυναῖκες καί τά παιδιά, ὑπόκεινται εἰς δυσπεριγράπτους βασάνους καί διακρίσεις”.*

Για άλλη μία φορά ο Προκαθήμενος της Ορθοδοξίας τόνισε την ανάγκη οι πολεμικές συγκρούσεις να παύσουν καθώς και κάθε αδικία πάνω στη γη. *“Ἐνώπιον τοῦ εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὁ Χριστιανικός κόσμος, λέγομεν ἀπευθυνόμενοι πρός τούς παρόντας εἰς τήν ἐόρτιον συνεστιάσιν μας ἐκπροσώπους τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, ἔχει εὐαγγελικόν χρέος νά ὑψώσῃ ἰσχυράν φωνήν διαμαρτυρίας καί ἀλληλεγγύης καί νά ἀπαιτήσῃ τήν παῦσιν τῶν πολέμων, τῆς πολυκεφάλου βίας καί πάσης ἀδικίας ἐπὶ τῆς γῆς”.*

Ο κ.κ. Βαρθολομαίος δεν παρέλειψε να αναφέρει ότι, δυστυχώς, η φωνή των θρησκευτικών ταγών δεν εισακούεται πάντα διότι: “*υπάρχει διαίρεσις καί ἐντός τοῦ Χριστιανισμοῦ καί, δυστυχῶς -καί τό λέγομεν μέ πόνον καί συνοχήν καρδίας- καί ἐντός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας*”.



Καθοριστική η συμβολή για την Ουκρανία

Στην συνέχεια του λόγου του ο Οικουμενικός Πατριάρχης αναφέρθηκε στον ρόλο της Μητρός Εκκλησίας για τη θεμελίωση και πορεία του διαχριστιανικού διαλόγου τον οποίο και στηρίζει έμπρακτα, καθώς και στην χορήγηση αυτοκεφάλου στην Εκκλησία της Ουκρανίας λέγοντας χαρακτηριστικά ότι: “*εἶναι ἀληθές ὅτι καί ἐντός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑφίστανται διχοστασίαι, ὅχι βεβαίως ὑπαιτιότητι τῆς Μητρός Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινου-πόλεως. Τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον ἔπραξεν εἰς τήν περίπτωσιν τῆς χορηγήσεως αὐτοκεφάλου καθεστῶτος εἰς τήν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ὅ,τι καί εἰς τήν περίπτωσιν τῶν ὑπολοίπων νεωτέρων αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπό τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἱστορία εἶναι βέβαιον ὅτι θά ἀναδείξῃ καί τήν πρόσφατον ἱεροκανονικήν καί ποιμαντικήν ἀπόφασιν τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διά τήν Οὐκρανίαν ὡς καθοριστικήν συμβολήν εἰς τήν ἐνίσχυσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας*”.



Καλωσόρισμα Αυστραλίας Μακαρίου στον Οικουμενικό Πατριάρχη

Νωρίτερα, τον Παναγιώτατο καλωσόρισε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, περιγράφοντας συνοπτικά την πορεία ακμής του Ελληνισμού στην αυστραλιανή μεγαλούπολη και καταθέτοντας με ειλικρίνεια την αγωνία που τον διακατείχε όταν αναλάμβανε το πηδάλιο της τοπικής Εκκλησίας, αγωνία σχετιζόμενη με φαινόμενα διχασμών στην Ομογένεια της Μελβούρνης.

Υπογραμμίζοντας και ο ίδιος την αξία του διαλόγου, επεσήμανε με ικανοποίηση ότι «η Μελβούρνη σήμερα είναι πηγή εγκαυχήσεως και αναψύξεως διά την ελαχιστότητά μου και την Ιεράν Αρχιεπισκοπήν Αυστραλίας, διότι τα πλείστα των προσκομμάτων του παρελθόντος δεν υφίστανται πλέον, τα διαρραγέντα απεκατεστάθησαν, οι παραπικρασμοί ελησμονήθησαν και η προτέρα αγάπη ανεθερμάνθη. Το εν Βικτωρία πλήρωμα της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας αποτελεί το μεγαλύτερον πληθυσμιακώς τμήμα της Αρχιεπισκοπής μας και, συνεπώς, η αποκατάστασις της ενότητος και της ομονοίας είχε και έχει ανυπολόγιστον τον θετικόν αντίκτυπον εις όλην την Ομογένειαν. Διό και δοξάζομεν το Πανάγιον Πνεύμα διά το πολύτιμον αυτό δώρον της ειρήνης και της καταλλαγής».

Το επίσημο Δείπνο προς τιμήν του Οικουμενικού Πατριάρχου φιλοξενήθηκε στην κατάμεστη από περίπου 1.500 ομογενείς αίθουσα Centrepiece, στο Melbourne Park. Παρεκάθησαν, μεταξύ άλλων, τα μέλη της Πατριαρχικής Συνοδείας, την οποία αποτελούν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος και Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, οι Πανοσιολ. Μέγας Πρωτοσύγκελλος κ. Γρηγόριος, και Μέγας Εκκλησιάρχης κ. Αέτιος, Διευθυντής του Ιδιαίτερου Πατριαρχικού Γραφείου, ο Ιερολ. Πατριαρχικός Διάκονος κ. Ευλόγιος, Κωδικογραφέων της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, η Οσιωτ. Μοναχή Ιακώβη, Ηγουμένη του Ιερού Ησυχαστηρίου του Τιμίου Προδρόμου Ακριτοχωρίου, οι Εντιμολ. Άρχων Διδάσκαλος του Γένους κ. Κωνσταντίνος Δελικωσταντής, Διευθυντής του Α' Πατριαρχικού Γραφείου, και Άρχων Διδάσκαλος της Εκκλησίας κ. Θεόδωρος Γιάγκου, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, οι Εντιμ. κ. Νικόλαος - Γεώργιος Παπαχρήστου, Διευθυντής του Πατριαρχικού Γραφείου Τύπου και Επικοινωνίας, κ. Θεμιστοκλής Καρανικόλας, εκ του προσωπικού του Πατριαρχείου, καθώς επίσης οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δέρβης κ. Ιεζεκιήλ και Σεβαστείας κ. Σεραφείμ, οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας, ο Πρέσβης της Ελλάδος στην Αυστραλία κ. Σταύρος Βενιζέλος, ο Ύπατος Αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Αντώνιος Σαμμούτης, οι Γενικοί Πρόξενoi της Ελλάδος στη Μελβούρνη κ. Εμμανουήλ Κακαβελάκης και στην Αδελαΐδα κ. Αλεξάνδρα Θεοδωροπούλου, η Ομοσπονδιακή Βουλευτής κ. Μαρία Βαμβακινού, ο κ. John Pesutto, Αρχηγός της Αντιπολιτεύσεως στην Πολιτεία της Βικτώριας, ο κ. Jeff Kennett, πρώην Πρωθυπουργός της Βικτώριας, Άρχοντες της Μ.τ.Χ.Ε., ο κατά σάρκα αδελφός του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. Νικόλαος Αρχοντώνης και οι γονείς του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας, Εμμανουήλ και Φωτεινή Γρινιεζάκη. Το Δείπνο διανθίστηκε από μουσικό πρόγραμμα, ενώ στην κορύφωση της βραδιάς ο Παναγιώτατος, από κοινού με τον Σεβασμιώτατο κ. Μακάριο, έκοψαν εόρτια τούρτα για τα εκατό χρόνια της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας.

Ακολουθεί ολόκληρη η ομιλία του Παναγιωτάτου:

Άποτελεῖ προνόμιον καί εύλογίαν δι' ὅλους σας ἡ διαβίωσις ἐντός τοῦ Κράτους τῆς Αὐστραλίας, ὅπου ἡ ἐλευθερία -πολιτική καί θρησκευτική- τυγχάνει αὐτονόητος πραγματικότης. Ὅλοι ἀπολαμβάνουν τά ἀνθρώπινα δικαιώματα• τό Κράτος φροντίζει διά τήν ἀσφάλειαν καί τήν υἱείαν τῶν πολιτῶν του, αἱ συνθῆκαι ζωῆς εὐρίσκονται εἰς ὑψηλόν ἐπίπεδον καί ἡ αὐστραλιανή κοινωνία ἀποτελεῖ παράδειγμα μιᾶς κοινωνίας ἐλευθερίας καί θετικῶν προοπτικῶν διά τό μέλλον καί πρότυπον πρός μίμησην.

Δυστυχῶς, σήμερον ἡ ἀνθρωπότης ταλανίζεται ἀπό συγκρούσεις εἰς τό ὄνομα ἐθνικισμῶν, πολιτισμικῶν καί θρησκευτικῶν διαφορῶν καί ταυτοτήτων, γεωπολιτικῶν συμφερόντων καί οἰκονομικῶν σκοπιμοτήτων. Δυστυχῶς, εἰς αὐτήν

τήν φρενίτιδα καί τόν παραλογισμόν τῆς ἀνθρωπότητος ἢ ἀνθρωπίνη ζωή καί ἀξιοπρέπεια κατέχουν μηδαμινήν ἀξίαν• τό ἀνθρώπινον πρόσωπον ὑφίσταται τόν ἀπόλυτον εὐτελισμόν καί οἱ περισσότερον ἀδύναμοι, κυρίως αἱ γυναῖκες καί τά παιδιά, ὑπόκεινται εἰς δυσπεριγράπτους βασάνους καί διακρίσεις.

Ἐνώπιον τοῦ εὐτελισμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου, ὁ Χριστιανικός κόσμος, λέγομεν ἀπευθυνόμενοι πρός τούς παρόντας εἰς τήν ἐόρτιον συνεστίασίν μας ἐκπροσώπους τῶν φίλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁμολογιῶν, ἔχει εὐαγγελικόν χρέος νά ὑψώσῃ ἰσχυράν φωνήν διαμαρτυρίας καί ἀλληλεγγύης καί νά ἀπαιτήσῃ τήν παῦσιν τῶν πολέμων, τῆς πολυκεφάλου βίας καί πάσης ἀδικίας ἐπὶ τῆς γῆς. Δυστυχῶς, ἡ φωνή ἡμῶν, ὡς θρησκευτικῶν ταγῶν δέν εἰσακούεται πάντοτε, διότι ὑπάρχει διαίρεσις καί ἐντός τοῦ Χριστιανισμοῦ καί, δυστυχῶς -καί τό λέγομεν μέ πόνον καί συνοχήν καρδίας- καί ἐντός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Πρέπει ἅπαντες νά δεχθῶμεν ὅτι παραβαίνομεν τά προστάγματα τοῦ Κυρίου, ὁ Ὅποιος λέγει: «ἐντολήν καινήν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καί ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐάν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις» (Ἰω. ιγ', 34-35). Δοξάζομεν, βεβαίως, τόν ἅγιον Θεόν, διότι εἰς πολλάς περιπτώσεις ἔχομεν ὑπερβῆ τάς ὀξύτητας καί τάς πικρίας τοῦ παρελθόντος, ἀλλά πόρρω ἀπέχομεν ἀπό τήν πραγμάτωσιν τῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου, ἔκφρασις τῆς ὁποίας εἶναι καί ἡ ἐπανεύρεσις τῆς ἐνότητος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αἱ ἱστορικά συγκυρίαι τοῦ παρελθόντος, ἡ προϊοῦσα ἀποξένωσις, ἡ ἐσωστρέφεια καί ὁ ἀπομονωτισμός, ἐδημιούργησαν ἀγκυλώ-σεις καί ἔψυξαν τήν προτέραν ἀγάπην. Ἡ ὑπέρβασις τῶν ἀρνητικῶν αὐτῶν καταστάσεων δέν εἶναι ὑπόθεσις εὐκόλος ἀλλά, ἐάν ὁμολογῶμεν Χριστόν, τότε δέν ἔχομεν ἄλλην ἐπιλογήν παρά μόνον νά ἐργασθῶμεν ὑπέρ τῆς ἐνώσεως τῶν διεστῶτων.

Μαγικά και αυτόματοι λύσεις δεν υπάρχουν, και η μόνη όδός προσεγγίσεως είναι ο διάλογος• διάλογος έν ειλικρινεία και αγάπη και, ως προσφυώς έγγραφη: «Ο διάλογος απαιτεί, χωρίς να άρνηθῇ τις τήν ιδιοπροσωπίαν και ιδιοσυστασίαν αυτού, να εξέλθῃ έκ τοῦ έαυτοῦ του, να διανύσῃ -τούλάχιστον άν ὄχι πλέον τούτου- τό ήμισυ τῆς άποστάσεως διά να συναντηθῇ μετά τοῦ έτέρου»[1]. Τό Οίκουμενικόν Πατριαρχεῖον, και τό λέγομεν έν έγκαυχῆσει πολλῇ, είναι πρωτοπόρος εἰς τήν υπόθεσιν τοῦ διαλόγου ως μαρτυροῦν αἱ έμπνευσμέναι πρωτοβουλίαι τῶν αἰοδίμων Προκατόχων ήμῶν μέ τάς περιφήμους Πατριαρχικάς και Συνοδικάς Έγκυκλίους τῶν έτῶν 1902, 1904 και κυρίως τήν μνημειώδη τοιαύτην τοῦ έτους 1920, ή όποία και θέτει τό περίγραμμα και τάς προϋποθέσεις τοῦ έπιδιωκωμένου σκοποῦ. Δεν είναι τυχαῖον ὅτι ή Συνοδική Έγκύλιος τοῦ 1920 έχαρακτηρίσθῃ «Καταστατικός Χάρτης» τῆς συγχρόνου Οίκουμενικῆς Κινήσεως, ή όποία άποτελεῖ τομήν εἰς τήν ιστορίαν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου.

Η Αγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Έκκλησία παραμένει προσηλωμένη μέ πίστιν και άφοσίωσιν εἰς τήν συνέχισιν τοῦ διαχριστιανικοῦ διαλόγου ὅσον και εἰς τήν συνέχισιν τῆς διαθρηκειακῆς προσεγγίσεως. Αὐτήν τήν πιστότητα και τήν δέσμευσιν τοῦ Οίκουμενικοῦ Πατριαρχείου και τῆς Ὁρθόδοξου Έκκλησίας συνολικῶς εἰς τόν διάλογον τῆς ένότητος, τῆς αγάπης και τῆς καταλλαγῆς επανέλαβε, μέ τόν πλέον επίσημον τρόπον ή έν Κρήτη συνελθοῦσα Αγία και Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ὁρθοδοξίας, λέγουσα: «Η Ὁρθόδοξος Έκκλησία, άδιαλείπτως προσευχομένη ‘υπέρ τῆς τῶν πάντων ένώσεως’, έκαλλιέργει πάντοτε διάλογον μετά τῶν έξ αὐτῆς διεστώτων, τῶν έγγύς και τῶν μακράν, έπρωτοστάτησε μάλιστα εἰς τήν σύγχρονον αναζήτησιν ὁδῶν και τρόπων τῆς άποκαταστάσεως τῆς ένότητος τῶν εἰς Χριστόν πιστευόντων, μετέσχε τῆς Οίκουμενικῆς Κινήσεως από τῆς έμφανίσεως αὐτῆς και συνετέλεσεν εἰς τήν διαμόρφωσιν και περαιτέρω εξέλιξιν αὐτῆς»[2].

Έν τῇ έννοίᾳ ταύτῃ, ὅποιος άπορρίπτει τόν διάλογον υποπίπτει εἰς βαρύτατον άμάρτημα. Κατά τήν ταπεινήν ήμῶν πατριαρχίαν τῶν, χάριτι Θεοῦ, τριάκοντα και τριῶν έτῶν, έδέχθημεν άναριθμήτους σκαιάς ὕβρεις και συκοφαντίας διά τήν υπόθεσιν τοῦ διαλόγου, αλλά δεν καμπτόμεθα και άγωνιζόμεθα και θά άγωνιζώμεθα ὅσον ὁ Θεός τό έπιτρέπει διά τήν υπόθεσιν τοῦ διαλόγου, μή παραβλέποντες άσφαλῶς και τά πάμπολλα άναφυόμενα προβλήματα.

Έκ παραλλήλου, είναι άληθές ὅτι και έντός τῆς Ὁρθόδοξου Έκκλησίας υφίστανται διχοστασίαι, ὄχι βεβαίως υπαιτιότητι τῆς Μητρος Έκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τό Οίκουμενικόν Πατριαρχεῖον έπραξεν εἰς τήν περίπτωσιν τῆς χορηγήσεως αὐτοκεφάλου καθεστῶτος εἰς τήν Ὁρθόδοξον Έκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ὅ,τι και εἰς τήν περίπτωσιν τῶν ὑπολοίπων νεωτέρων αὐτοκεφάλων Έκκλησιῶν, αρχῆς γενομένης από τήν Έκκλησίαν τῆς Ρωσσίας. Η ιστορία είναι

βέβαιον ὅτι θά ἀναδείξῃ καί τήν πρόσφατον ἱεροκανονικήν καί ποιμαντικήν ἀπόφασιν τοῦ Πανσέπτου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου διά τήν Οὐκρανίαν ὡς καθοριστικήν συμβολήν εἰς τήν ἐνίσχυσιν τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐκλεκτή ὁμήγουρις,

Ἡ ἀποψινή ἐπετειακή καί χαρμόσυνος σύναξις εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τήν συμπλήρωσιν αἰῶνος ζωῆς καί μαρτυρίας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας. Ἡ ἐπέτειος αὕτη εἶναι δικαίως ἀφορμή ἐγκαυχήσεως ἐν Κυρίῳ δι' ὅσα ἐπετεύχθησαν, εὐδοκία καί χάριτι Θεοῦ, ἀλλά καί μέ τήν θυσιαστικήν συμβολήν τῶν θεοπρεπῶς καί χριστοτερπῶς Ἀρχιερατευσάντων Χριστοφόρου, Τιμοθέου, Θεοφυλάκτου, Ἰεζεκιήλ καί Στυλιανοῦ, τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν καί Ἀρχιεπισκόπων, τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ ἱεροῦ κλήρου καί διά τῆς ἀπροϋποθέτου ἀφοσιώσεως εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῶν ἀναριθμῶν πιστῶν.

Ἡ νέα ἐκατονταετία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας ἄρχεται μέ χρηστάς ἐλπίδας ὑπό τήν στιβαράν καί ἀπλανῆ πηδαλιουχίαν τοῦ νέου, δυναμικοῦ καί λογίου Ἀρχιεπισκόπου σας κ. Μακαρίου, μέ τήν ὅλως πρόσφατον ἵδρυσιν ὑπό τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας ἕξ νέων Ἐπισκοπῶν, καθὼς καί μέ τήν υἱοθέτησιν ὑπό τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου τοῦ νέου Συντάγματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς σας πού ἐνεπνεύσθη καί κατήρτισε, συνεργία διακεκριμένων νομομαθῶν καί κανονολόγων, ὁ Ποιμενάρχης σας, πρὸς τόν ὁποῖον ἐκφράζομεν καί κατὰ τήν εὖσημον ταύτην στιγμήν τήν Πατριαρχικήν ἡμῶν εὐαρέσκειαν.

Προσφιλέστατα ἐν Αὐστραλία τέκνα τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως,

Ἐχετε τόν ἄξιον καί πολυτάλαντον Ἀρχιεπίσκοπόν σας. Ἐχετε τήν Ἱεράν Ἐπαρχιακήν Σύνοδον μέ τούς νέους ἱκανούς Χωρεπισκόπους, τούς λοιπούς ἀγίους Ἀρχιερεῖς καί τόν εὐλαβέ-στατον ἱερόν κλῆρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀπεκτήσατε τό Τάγμα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Ἀρχόντων ὁφικιαλίων τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ὑπό τήν Προεδρίαν τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου κυρίου Ἀνδρέου Λιβέρη, εἰς τό ὁποῖον -Τάγμα- ἀνήκουν ἐπιφανῆ μέλη τῆς Αὐστραλιανῆς κοινωνίας καί θά προστεθοῦν καί ἄλλα, στυλοβᾶται τῆς Ὁμογενείας καί ἀποτελεσματικοί σύνδεσμοι μέ τάς Ἀρχάς καί τούς Θεσμούς τῆς εὐλογημένης χώρας σας. Ἐχετε καί τήν συμπαθεστάτην καί φερέλπιδα νεολαίαν, τήν ὁποίαν ἐχάρημεν καί ἐθαυμάσαμεν καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεώς μας, ἐγγύησιν διὰ τό παρόν καί τό μέλλον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αὐστραλίας. Εἴσθε ὄντως ἔτοιμοι διὰ τό μέλλον! You are truly ready for the future!

Ἐχετε τήν ἀγάπην, τόν θαυμασμόν καί τήν ἀμέριστον στήριξιν τοῦ Πατριάρχου σας. Νά ἔχετε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς τήν πρόνοιαν τοῦ Θεοῦ, τοῦ «ἀεί ὑπέρ

ἡμῶν». Μείνατε ἀκλονήτως καί διηνεκῶς πιστοί εἰς τὴν Μεγάλην Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία διεφύλαξεν ἐπὶ αἰῶνας τὰ ἅγια καί τιμαλφῇ τοῦ Γένους, τὰς παραδόσεις καί τὴν οἰκουμενι-κότητα τῆς Ρωμιοσύνης πού ἀποτελοῦν καί γιὰ ἐσᾶς τὴν τιμαλφεστάτην παρακαταθήκην.

Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, μέ πολλήν χαράν καί βαθεῖαν συγκίνησιν, κατακλείομεν τὴν προσφώνησίν μας, ἐπικαλού-μενοι πρὸς ὅλους σας, πρὸς τόν κάθε ἓνα ἐξ ὑμῶν χωριστά καί πρὸς τοὺς ἠγαπημένους σας, μεσιτεία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Παντανάσσης, τοῦ προστάτου καί ἐφόρου τῆς Αὐστραλίας Ἀγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου καί πάντων τῶν Ἀγίων, τὴν πλουσιόδωρον χάριν καί τό ἀμέτρητον ἔλεος τοῦ πανσθενοῦς, παντεπόπτου καί πανδώρου Θεοῦ τῆς σοφίας καί τῆς ἀγάπης. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί Πατρός καί ἡ κοινωνία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοί καί τέκνα. Ἀμήν!

1. Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἔτ. 2021, Ἐκδ. Ἑπτάλοφος, Ἀθήνα 2021, σ. 64.
2. Ἐπίσημα Ἑγγράφα Ἀγίας καί Μεγάλης Συνόδου, Σχέσεις τῆς Ὁρθοδοξου Ἐκκλησίας πρὸς τόν λοιπόν Χριστιανικόν Κόσμον, ἀρθ. 4ον.



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτο: Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας



Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου

Δείτε επίσης:

Έφτασε στη Μελβούρνη ο Οικουμενικός Πατριάρχης

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην Ενορία - Κοινότητα Αγίων Αρχαγγέλων στη Μελβούρνη

Η «καρδιά» της Ορθοδοξίας χτύπησε δυνατά στην ελληνοπρεπέστατη Μελβούρνη (ΦΩΤΟ)

Συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχου με την Πρωθυπουργό της Πολιτείας Βικτώρια

Οικουμενικός Πατριάρχης: Ο Ρωμηός είναι πολίτης του κόσμου, που δεν λησμονεί ποτέ πίστη, γλώσσα, αξίες και τις παραδόσεις του

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης καμάρωσε την ελληνορθόδοξη Νεολαία στη Μελβούρνη

Συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχου με τους Ιμβρίους και τους Τενεδιούς της Μελβούρνης